

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **R. D. T.**, T., IČO: X., **o konečnej správe**, o odvolaní veriteľa S., a. s., C., X., IČO: X., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14. októbra 2009 č. k. 3K 57/2001-171, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14. októbra 2009 č. k. 3K 57/2001-171 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením zo dňa 14. októbra 2009 č. k. 3K 57/2001-171 schválil konečnú správu zo dňa 15. októbra 2006 s týmito zmenami: Celkové príjmy sú 68 929,41 Eur, odmena a výdavky správcu sú 8 656,35 Eur, náklady správy sú 48 030,71 Eur, suma určená na rozdelenie pre veriteľov je 12 242,35 Eur.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že správca konkurznej podstaty predložil súdu dňa 16. októbra 2006 konečnú správu o speňažení majetku patriaceho do konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu. Konečná správa bola od 13. novembra 2006 do 29. novembra 2006 vyvesená na úradnej tabuli súdu. Proti konečnej správe podal námietky veriteľ S., a. s. B.. V námietkach okrem iného uviedol, že správca pri výpočte svojej odmeny stanovil jej základ vo výške 2 075 048,40 Sk, ktorý nie je vyčíslený v súlade s § 6 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. Veriteľ mal za to, že správca do odmeny neoprávnené zahrnul aj výtťažok z exekúcie vo výške 1 843 035 Sk, čo predstavuje duplicitné určenie odmeny a vedie k ukračovaniu oddelených veriteľov z rozvrhu výtťažku konkurznej podstaty. Ďalej veriteľ namietal nesprávnosť postupu správcu pri rozdelení výtťažku oddeleným veriteľom a výšku nákladov a výdavkov konkurzu. Súd po preskúmaní veci

dospel k záveru, že odmenu správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. Nie je možné akceptovať námietku veriteľa v tom, že do základu pre výpočet odmeny nemožno započítať sumu, ktorá bola v konaní získaná vydaním výťažku z predaja majetku úpadcu v exekučnom konaní. Každý prípad získania peňažných prostriedkov z exekúcie do konkurznej podstaty je treba posudzovať jednotlivo a podľa toho tento príjem zahrnúť, alebo nezahrnúť do základu pre výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty. V tejto prejednávanej veci súd považoval činnosť správcu spojenú so získaním výťažku exekúcie za minimálne takú činnosť, ako vynakladá správca pri vymáhaní pohľadávok úpadcu do konkurznej podstaty a tento príjem z vymáhania pohľadávok je základom pre výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty. Súd preto zahrnul do príjmov získaných inou činnosťou správcu ako základu pre výpočet jeho odmeny aj sumu získanú od exekútora. Ďalej uviedol, že správca akceptoval námietku S. K. a.s. B., že došlo k postúpeniu pohľadávky zo V. Z. P. B., pobočka H. a Daňového úradu v Humennom na S. K. a. s. B., ktorý je oddeleným veriteľom. Pokiaľ sa týka námietok S. K., a. s. B. ohľadne výškynákladov a výdavkov konkurzu, správca preukázal súdu všetky výdavky, ktoré vynaložil on a zbavený správca. Súd preskúmal tieto náklady a zistil, že sú podložené riadne dokladmi, ktoré správca predložil k nahliadnutiu súdu a korešpondujú s vykonanými úkonmi. Po prejednaní konečnej správy a vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu na pojednávaní konanom dňa 14. októbra 2009 ju súd podľa § 29 ods. 4 ZKV schválil so zmenou.

Proti tomuto rozhodnutiu podal veriteľ S., a. s., odvolanie a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že vyhláška MS SR č. 292/2005 Z. z. upresňuje druhú zložku základu pre určenie odmeny keď hovorí, že sumou určenou na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, sa rozumie suma príjmov, ktoré získal správca pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty znížená o pohľadávky proti podstate. Nie je možné postupovať pri určení odmeny správcu tak, aby bol výťažok z exekúcie zahrnutý do základu pre určenie odmeny správcu. Dôsledkom odlišného výkladu by bolo, že výťažok určený pre veriteľov by sa znížil o odmenu súdneho exekútora (oprávnene), ako aj o odmenu správcu konkurznej podstaty (neoprávnene), čo je v rozpore s cieľom konkurzného konania, ktorým je pomerné uspokojenie veriteľov. Na základe uvedeného je odvolateľ názoru, že správca si do základu na určenie svojej odmeny neoprávnene zahrnul aj výťažok z exekúcie vo výške 61 177,55 Eur / 1 843 035 Sk /.

K odvolaniu veriteľa sa písomne vyjadril správca konkurznej podstaty a uviedol, že v prípade neschválenia ním stanovenej odmeny by správca vykonával činnosť správcu bez odmeny, čo by bolo v rozpore so zákonom o konkurze a vyrovnaní a ďalšími platnými zákonmi súvisiacich s konkurzným konaním. Bývalý správca viackrát vyzýval exekútorov, aby dobrovoľne zaplatili a vrátili prostriedky do konkurznej podstaty, no títo ich dobrovoľne nechceli vydať, preto bol nútený tieto sumy si uplatňovať u exekútorov, o čom správca doložil súdu kópie výziev. Navrhol odvolanie veriteľa S., a. s. zamietnuť ako neopodstatnené a uznesenie o schválení konečnej správy so zmenami potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu rozhodol o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, proti ktorému odvolateľ namietal, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho základu pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty, keď do jeho druhej zložky, t. j. príjmov získaných inou činnosťou správcu zahrnul výťažok z exekúcie.

Nepochybne základom pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty je suma tvorená zo sumy, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov pri výkone funkcie správcu, ktorú správca získal inou činnosťou ako speňažovaním majetku, napríklad vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde, úroky z priznaných pohľadávok a pod. Je zrejmé, že od príjmov je nutné odpočítať náklady potrebné na ich dosiahnutie.

Stanovenie základe pre výpočet odmeny správcu v rozhodnom období upravovalo ust. § 6 ods.1 písm. a/ vyhl. č. 493/1991 Zb. v platnom znení / ďalej len „vyhláška“ /. Podľa znenia účinného od 13.decembra 1996 / vyhl. č. 358/1996 Z. z. / má základe pre určenie odmeny správcu dve zložky, pričom jednu tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a druhú tvorí suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. Toto znenie bolo účinné až do zrušenia vyhlášky k 31.decembru 2005.

Keďže speňaženie podstaty je tiež výkonom funkcie správcu, potom ust. § 6 ods. 1 písm. a/ vyhlášky treba vykladať tak, že druhú časť základu pre výpočet tvorí suma, ktorá bola získaná inou činnosťou ako speňažením. V oboch prípadoch musí byť výsledkom činnosti správcu. Pod speňažením treba rozumieť činnosť, ktorá vedie k premene nepeňažného majetku úpadcu na všeobecný peňažný ekvivalent. Ak v rámci exekúcie došlo k speňaženiu majetku exekútorom, nie však správcom konkurznej podstaty, teda majetok bol v peňažnej forme, teda jeho speňažovanie už neprichádzalo do úvahy, preto nemôže byť základom pre určenie odmeny správcu podľa § 6 ods.1 písm. a/ vyhlášky. Speňažený majetok na základe exekúcie už nepatrí úpadcovi, preto nemohol patriť do podstaty. Podľa § 14 ods.1 písm. e/ ZKV výtazok z predaja, ktorý do vyhlásenia konkurzu / do prerušenia exekúcie / nebol vydaný oprávnenému, nie je majetkom oprávneného v prospech ktorého sa exekúcia viedla, ale sa stáva súčasťou podstaty, ako vyplýva z výslovného znenia zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na uvedené sa stotožnil s odvolateľom, že výtazok z exekúcie do základu pre odmenu správcu konkurznej podstaty nepatrí. Jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu teda je, že výtazok zo speňaženia získaný v exekučnom konaní, ktorý nebol oprávnenému vydaný, sa stáva súčasťou konkurznej podstaty. Keďže tento peňažný výtazok, získaný pri speňažení v exekúcii, sa dňom vyhlásenia konkurzu stáva súčasťou konkurznej podstaty ako majetok úpadcu premenený už na finančné prostriedky ku dňu vyhlásenia konkurzu, nemôže táto čiastka tvoriť základ pre odmenu správcu konkurznej podstaty, a to ani v prípade, že do tejto nebola po vyhlásení konkurzu exekútorom ihneď vydaná. Nepochybným je tiež, že speňaženie majetku úpadcu vykonal exekútor a nie správca a je vylúčené, aby táto činnosť podliehala dvojitému odmeňovaniu. So zreteľom na uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza preto z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Keďže vyúčtovanie odmeny správcu konkurznej podstaty je potrebné určiť znova v uvedenom smere v súlade s právnym predpisom a podľa jeho výsledku upraviť i konečnú správu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené napadnuté uznesenie krajského súdu v podľa § 221 ods. 1 písm. h) a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Pre krajský súd, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 226 O. s. p. záväzný.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. januára 2010

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková